

Ranbir Singh, etc. v. Mangal Singh, etc. (Harbans Singh, C.J.)

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ।

(6) ਮੁਆਫੀ ਗਰਾਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਆਫੀਦਾਰ ਇੱਕ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜੋ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, 1954 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਰਚਾਰਜ ਜਾਂ 1958 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਸਾਉਣੀ ਦੀ ਫਸਲ 1970 ਲਈ ਕੀਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ.

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਪੱਤਰ ਪੋਸਟੋ ਅਪੀਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਆਰ. ਐਸ., ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.

ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਈਟੀਸੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ.-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੋਸਟੋ ਅਪੀਲ ਨੰ. 227 ਆਫ 1967।

3 ਜਨਵਰੀ .1972

ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਵੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (V ਦਾ 2007 ਬੀ.ਕੇ.)—ਸੈਕਸ਼ਨ 29—ਪ੍ਰਬੰਧਨ
ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ—ਕੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੈਡੈਂਸੀ—ਕਿਵੇਂ- ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਵੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 2007 ਬੀ.ਕੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਅਧੀਨ ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਨਸੋਲੀ ਡੇਟੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੱਚਾ ਹੈ।

ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "ਅਤੇ ਕਨਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਕੀ ਇੱਥੇ ਉਸ ਪੀਰੀਓਡ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ? ਲਾਗੂ ਰਹਿਣ ਲਈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ।

(ਪੈਰਾ 8 , 9 ਅਤੇ 11)

14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 183 ਆਫ 1966 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਜੀ.ਐਮ. 2018/1968।

151 ਅਤੇ ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ V, 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ —

- (1) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ, ਪਿੰਡ ਬੱਸੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਸਰਹਿੰਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ।
- (2) ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਪਿੰਡ ਬੱਸੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਸਰਹਿੰਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ।
- (3) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੱਸੇ ਉਰਫ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ, ਪਿੰਡ ਭਸਰਪੁਰ, ਪੋ. ਕਰਤਾਰਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ, (ਉ. ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ)।
- (4) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਜੋ ਉਰਫ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਪਤਨੀ ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਰੁਕਨਾ ਮੁਗਲਾ ਥਾਣਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਏ. (ਸਥਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ)

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਐਚ.ਐਸ.ਵਾਸੂ, ਵਕੀਲ, ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਸੂ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

H ARBANS SINGH , CJ - ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੇਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 2007 ਬੀ.ਕੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੋ ਤਾਂ ਜੋ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੇਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

(2) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ 3 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)

Ranbir Singh, etc. v. Mangal Singh, etc. (Harbans Singh, C.J.)

ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 15 ਅਕਤੂਬਰ 1957 ਤੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ 20 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਅਤੇ ਇੰਤਕਾਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ. ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇੰਤਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 183 ਆਫ 1966 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਏਕੀਕਰਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਿਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ

ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੇ"। ਉਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਨੰਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਪ-ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। , ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਰੰਭ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ, ਉਹ ਏਕੀਕਰਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਤਵੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2), ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ:

..... * * * * *

ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਨਰ ਵੰਡ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ।

- (1) 1965 ਕਰ. LJ (Pb.) 31.
- (2) 1969 PLJ 65.

(6) 'Thes ਸਵਾਲ' cforJ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਹ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ * * *

ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 'ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ, ਕੌਨ ਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾਪਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਸਕੀਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੂਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਘਟੀਆ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 29 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਭਾਗ I ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਬਕਾਇਆ" ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਤਬਾਦਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਏਕੀਕਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ੀਡਿੰਗ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਵ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਸਕੀਮ, ਹਰੇਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ।

(8) ਜੇਕਰ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿੱਖ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

Ranbir Singh, etc. v. Mangal Singh, etc. (Harbans Singh, C.J.)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ, ਅਰਥਾਤ, "ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ "ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੈਡੈਸੀ ਦੌਰਾਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ "ਬਕਾਇਆ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 'ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ "ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰਡ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 29 ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਸਥਿਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(9) ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਅੰਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜ਼ ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸਟੇਟ ਜਾਂ ਅਸਟੇਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਇਸਨੂੰ "ਸਬੰਧਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ।

(11) "ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਣ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। .

(12) ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਭਰੋਸਾ *ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ, (2), (ਸੁਪਰਾ)* 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਨੁਭਵੇ ਸਨ। ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ, ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕੋਸ਼ੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੰਡ ਦੀਆਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬੇਕਾਰ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਜੋ ਨਿਰੀਖਣ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ) ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਕਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਪੂਰੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।”

(13) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ,

ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ (ਪੀ.ਸੀ. ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.)

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਉਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੈਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਦਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੋ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ ਅਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.

ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਨਾਥ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਆਰ; 1971 ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਨੰਬਰ 361।

6 ਜਨਵਰੀ 1972

1955 ਦਾ XXV)- ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1) (Hi) - ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955, jn ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ 'ਉਹ ਹੱਥ' - ਅਦਾਲਤ - ਕੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਹਸਪਤਾਲ - ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ - ਕੀ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। o (f ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸਬੂਤ ਡਾਕਟਰੀ ਮਾਹਰ ਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਡਾਕਟਰੀ ਮਾਹਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਤੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਲਾਇਲਾਜਤਾ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਟਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਬੇਨਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਮੋਟਲ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।